

کوتاه‌تر از گزارش

تست سرولوژی کرونا ارزش تشخیصی ندارد

رئیس انستیتو پاستور ایران گفت: قطعی‌ترین راه تشخیص ویروس کرونا، تست‌های مولکولی (PCR) است و تست‌های آنتی بادی یا سرولوژی ارزش تشخیصی ندارند و فقط مواجهه افراد با این ویروس را در گذشته نشان می‌دهد. به گزارش ایرنا، علیرضا بیگلری افزود: سازمان جهانی بهداشت و همه کشورها به این نتیجه رسیدند که بهترین راه تشخیص ویروس کرونا، تست‌های مولکولی است که از روزهای ابتدایی شیوع کرونا در کشور ما نیز انتخاب شد و در سراسر کشور با یک پروتکل خاص اجرایی شد و در حال حاضر ۱۵ هزار تست روزانه مولکولی کرونا در کشور انجام می‌شود.

وی ادامه داد: اکنون به این توانایی رسیدیم که در همه استان‌های کشور کار تشخیص کووید-۱۹ را انجام بدهیم و به ۱۰۰ آزمایشگاه در کشور رسیدیم که آزمایش کرونا انجام شود. با توجه به این‌که تست‌های تشخیصی کرونا به دو دسته مولکولی و سرولوژی تقسیم می‌شوند، تست سرولوژی آثار وجود ویروس کرونا در بدن افراد را تشخیص می‌دهد.

رئیس انستیتو پاستور ایران عنوان کرد: بعداز پوشش تست‌های مولکولی در بیمارستان‌ها به این مرحله رسیدیم‌که این تست‌ها را برای افرادی که علامت کمتری دارند یا بی علامت هستند هم انجام بدهیم، با یک برنامه منسجم توانستیم افرادی را که به ویروس کرونا مبتلا هستند، تشخیص داده و زنجیره انتقال را کند کردیم. در اکثر استان‌ها، نتیجه کار نشان می‌داد که تعداد بستری‌ها به سرعت کم می‌شد.

آخرین وضعیت واکسن کرونا

بیگلری درباره واکسن کرونا گفت: کشورهای زیادی برای تولید واکسن کرونا تلاش می‌کنند. یک سوال این است که آیا از نظر علمی می‌توانیم برای این بیماری واکسن بسازیم یا نه. باید به این سوال پاسخ بدهیم که آیا آنتی بادی‌های بدن افراد در صورت ابتلا به این ویروس، ساخته می‌شود یا خیر. فرض را بر این می‌گذاریم که سیستم ایمنی بدن افراد در مقابل این ویروس آمادگی پیدا می‌کنند. اگر گروهی در یک کشور خاص این واکسن را بسازد، یک کارخانه قادر به تامین واکسن برای هفت میلیارد جمعیت کره زمین نخواهد بود و در نتیجه هر کشوری باید به فکر ساختن واکسن برای خود باشد.

وی ادامه داد: دانش فنی ما در تشخیص از هیچ کشوری پایین تر نیست و در اوج تحریم‌ها توانستیم بهترین روش تشخیصی را در کشور پیاده کنیم. در زمینه واکسن نیز دانشمندان و دانش فنی ما از سایر کشورها ضعیف‌تر نیست. اگر کشور دیگری به تولید واکسن دست پیدا کند،هم برای مهندسی معکوس باید دانش پایه را داشته باشیم. منطق می‌گوید که باید به سمت تولید واکسن برویم که این کار در ایران آغاز شده و در انستیتو پاستور هم روی چندین محور در این زمینه کار می‌کنیم.

ضمانت رسیدن واکسن کرونا به ایران

رئیس انستیتو پاستور ایران در پاسخ به سوالی درباره ضمانت رسیدن واکسن کرونا به کشور در صورت تولید در سایر کشورها عنوان کرد: انستیتو پاستور ایران جزو شبکه انستیتو پاستورهای دیپاست و تبادل علمی با سایر کشورها دارد. وقتی آلمان خودش به کیت نیاز داشت، صادرات کیت را که تعهد کرده بود قطع کرد. پیش بینی ما این است که در مورد واکسن هم این اتفاق می افتد. هر کشوری که واکسن را بسازد ابتدا کشور خود را مقدم می‌داند. سازمان جهانی بهداشت ممکن است بگوید عدالت در سلامت حکم می‌کند که کشورها با توزیع یکسان از واکسن بهره‌مند شوند.

وی افزود: فرض کنید ۵۰۰ واکسن به ما دادند، این واکسن را به چه کسانی باید بدهیم؟ بهترین راهکار این است که کشور خودش آماده شود. اگر امروز در تشخیص ایستادیم و اشتباه سایر کشورها را انجام ندادیم، حاصل کار و آمادگی انستیتو پاستور است که از دی ماه برای تست‌های تشخیصی شروع شده بود. برای واکسن هم در حال کار هستیم تا دانش فنی روز دنیا را داشته باشیم.

این ویروس را در گذشته نشان می‌دهد.

این روزها فشار کاری کادر درمان بیمارستان مسیح دانشوری اندکی کاهش یافته‌است. آنها از شهروندان تقاضا دارند با رعایت فاصله‌گذاری اجتماعی روند نزولی سیر کرونا را حفظ کنند

عکس:

مهر

آگاهی ۹۷درصد مردم نسبت به علائم کرونا

عباس متولیان، معاون تحقیقات و فناوری دانشگاه علوم پزشکی ایران با اشاره به نتایج مطالعات انجام شده در پیمایش ملی کووید-۱۹ گفت: بیش از ۹۷ درصد مردم ایران نسبت به علائم آگاهی دارند. وی افزود: بیش از ۹۵ درصد مردم از اقدامات پیشگیرانه آگاهی داشتند و در خصوص رفتارهای پیشگیرانه نیز ۸۶ درصد این

سرفه‌های آخر کرونا؟

گزارش میدانی از بیمارستان‌های پایتخت نیز کاهش آمار ابتلا به کرونا را تایید می‌کند

آمار ابتلا و مرگ‌ومیر کرونا در روزهای گذشته نسبت به روزهای اول شیوع، از کاهش ابتلا و بستری شدن در بخش‌های ویژه بیمارستانی می‌گوید. اگر در روزهای اپیدمی ویروس کرونا، بیمارستان‌ها مملو از جمعیت بود و همه تخت‌های ویژه و عفونی پر بودند و حتی بخش‌های دیگر هم پر از بیمار کرونایی بود، امروز اما تعداد به شدت کاهش پیدا کرده‌است. آمار و ارقام هم همین نکته را تایید می‌کند. اگر در روزهای ابتدایی، بیش از ۴۰۰۰ نفر در بخش مراقبت‌های ویژه بستری بودند، حالا این تعداد به بیش از ۲۰۰۰ نفر رسیده‌است. رقمی که البته در کمتر از دو ماه به آن دست یافته‌ایم. بسیاری از بیمارستان‌های دولتی بخش‌های ویژه کرونایی خود را بسته‌اند و کم‌وبیش، شرایط بیمارستان‌ها به روال عادی برگشته‌است. این البته به این معنا نیست که هیچ بیمار کرونایی وجود ندارد، نه، اما آمار بیماران بستری، به شدت کاهش یافته‌است.

لیلا شافقی

جامعه

خیابان‌های باریک با شیب تند و سربالایی، مسیر را به سمت شمالی‌ترین نقطه تهران، دارآباد، نشان می‌دهد. بیمارستان مشهور این روزها، در پای کوه، جای گرفته‌است. اطراف بیمارستان در کوچه‌های باریک، پر از خودرو است. آفتاب خودش را انداخته‌است روی شیشه همه خودروها. از همان در ورودی بیمارستان، نکات بهداشتی پیشگیری از بیماری کرونا به استقبال می‌آید. اینجا یکی از بیمارستان‌های مرکز بیماری کرونا، بیمارستان مسیح دانشوری است.

تنها ۳بخش کرونایی

درخت‌ها، ساختمان‌های قدیمی و نیمه‌ساز، صدای آواز پرندگان و جوی‌های آبی که در محوطه پرپیچ‌وخم در جریان است، اول از همه خودش را نشان می‌دهد، انگار که وارد باغی شده‌باشید، اینجا اما بیمارستانی است که تا همین چند وقت پیش، تنها بیماران مبتلا به کرونا در آن بستری می‌شدند. حالا اما شرایط تغییر کرده‌است. همراه بیماران کمی در محوطه در رفت‌وآمد هستند. پیداکردن پرسنل بیمارستان سخت است. تا چشم کار می‌کند، حوض و درخت است. زن میانسالی در فرم قهوه‌ای رنگ بیمارستان، از ساختمان بخش جراحی خارج می‌شود. جز یک ماسک سه‌لایه ساده، چیز دیگری روی صورت ندارد. می‌گوید: «تا همین دو هفته پیش، تمام بیمارستان پر بود از بیماران کرونایی. نه بخش ما، که همه بخش‌ها.» حالا اما تنها سه بخش مخصوص بیماران کرونایی است. بخش‌هایی

که در یک ساختمان قدیمی، جایی خیلی دورتر از ساختمان‌های دیگر بیمارستان قرار دارد. برای رسیدن به ساختمان، باید از پله‌های پرپیچ‌وخم بالا رفت. مثل یک کوهنوردی خسته‌کننده و نفس‌گیر می‌ماند. آفتاب هم باری می‌شود روی دوش تا خستگی بالا رفتن از پله‌ها بیشتر شود. به پله آخر که می‌رسیم، شهر دیگری خودش را نشان می‌دهد. ساختمان آجری دوطبقه قدیمی و پرسنلی که با گان یکدست سفید و آبی، با ماسک‌های سوپاپ‌دار در رفت‌وآمد است. اینجا بالاترین نقطه بیمارستان است. تهران زیر پای بخش بیماران کرونایی است.

۹روز است که دخترم راندیدهام

پیرزن راه که می‌رود، یک طرف از چادر مشکی‌اش کشیده‌می‌شود روی زمین، نگاه خیس‌اش، دودو می‌زند. نگران است. می‌پرسم: «شما هم بیمار کرونایی دارید؟» اولش مات نگاه می‌کند و بعد با لهجه آذری، انکار می‌کند. بعد اما می‌گوید که حالا ۹روز است تنها دخترش در بیمارستان بستری شده‌است. دختری که دو فرزند کوچک دارد و یکی از آنها در حال دندان درآوردن است. به اینجاى حرفش که می‌رسد، اشک از گوشه چشمش می‌گلتد. مجاری بیماری دختر اما از هاروز پیش شروع شد، زمانی که در شهرستان زیباشهر قزوین، بیماری افتاد به جانش. اولین علائم، با تب و لرز شدید شروع شد، دختر را سریع به بیمارستان رساندند، دو روز هم در یکی از بیمارستان‌های شهرستان بستری بود،

رفتارها را در پیش گرفته و در قرنطینه مانده‌اند. متولیان عنوان کرد: خطر درک شده نسبت به بیماری کرونا با توجه به آگاهی بالای مردم بسیار اندک است. با توجه به این‌که شدت بیماری کرونا ۱۰ برابر بیشتر از آنفلوآنزا است، اما مردم خطر این بیماری را به صورت یکسان می‌دانند. وی با اشاره به نگرانی‌های مردم و واکنش‌های آنها ادامه

داد: بیشترین موضوع که مردم نگران آن بودند، از دست دادن عزیزان، رکود اقتصادی، ورشکستگی، عدم امکان تامین هزینه‌های زندگی و ... بود. در حالی که بیشترین نگرانی مردم آلمان در خصوص پر شدن بیمارستان‌ها و نبود امکانات بیمارستانی بود و از دست دادن عزیزان در رتبه‌های آخرین نظرسنجی قرار گرفته‌است. / ایرنا

کرونا در فاز مهار

سعید نمکی، وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی گفت: اپیدمی کرونا در اکثر مناطق کشور از فاز مدیریت خارج شده و به فاز کنترل رسیده و در بسیاری از مناطق به فاز مهار رسیده اما از مردم می‌خواهیم پروتکل‌های مراسم شب‌های قدر را رعایت کنند. به گزارش ایرنا، وی افزود: در کل کشور به وضعیت مطلوب‌تری رسیدیم. روزهای اول اعلام کردم سه فاز داریم، فاز مدیریت بیماری، بعد از آن فاز کنترل و بعد از آن فاز مهار بیماری، خوشبختانه در خیلی جاهای کشور از فاز مدیریت به فاز کنترل رسیدیم و خیلی جاها به فاز مهار رسیدیم که به کمک همه مردم و دستگاه‌های همکار به این موفقیت دست پیدا کردیم. نمکی عنوان کرد: خواشش من از مردم این است که واقعا رعایت کنند. در برخی استان‌ها که یک مقدار فاصله‌گذاری اجتماعی رعایت نشد و مردم فکر کردند همه چیز عادی است، ضرر می‌کنیم. بزرگ‌ترین خطای استراتژیک این است که فکر کنیم کرونا جمع و وضعیت تمام شده‌است. هر لحظه ممکن است به شرایط بد برگردیم و این برای ما پدیده خطرناک و مهلکی است که این افتخار بزرگ را قادی بی خیالی می‌کند.

اطراف، خیابان جلال‌آل احمد، با ماشین پر شده‌است. محوطه بیمارستان شریعتی، درست شبیه به خیابان منتهی به بیمارستان، شلوغ است. در حیات بیمارستان، چند نفر با لباس مشکی، دور هم جمع شده‌اند و گریه می‌کنند. چند همراه بیمار، با سبدهای غذا، در رفت‌وآمدند. در ورودی هرکدام از ساختمان‌ها، چهار نگهبان با ماسک و دستکش نشسته‌اند. هرکسی که می‌خواهد وارد آن ساختمان شود، از او سوال می‌کنند: «بیمارت در کدام بخش است؟»، «برای چه به این ساختمان آمدی؟» و اگر جواب‌ها قانع‌کننده نبود، اجازه ورود نمی‌دهند. پیدا کردن بیماران و یا همراهان بیماران کرونا، خیلی سخت است. اغلب بیماران این بیمارستان، بیماران کلیوی و گوارشی هستند. بعد از پرس‌وجو یک همراه بیمار پیدا می‌شود. زن جوان نشسته‌است روی نیمکت و در حال خواندن دعاست. حالا دو هفته‌ای می‌شود که بیمار او، در بخش ویژه بستری است. بیماری که سن و سال بالایی دارد و به‌خاطر مشکلات تنفسی‌ای که از قبل وجود داشته‌است، به بیمارستان مراجعه کرده‌اند. بیمارستانی که البته، این روزها، تعداد بیماران کرونایی‌اش کمتر هم شده‌است. این را یکی از پرسنل بیمارستان می‌گوید. کسی که مسئول اورژانس است و اگر بیمار مشکوک به کرونایی وجود داشته باشد، اوست که باید بیمار را بستری کند. او می‌گوید: «حالا دو هفته‌ای می‌شود تعداد بیماران کمتر شده‌است، به خاطر همین است، که اگر تا آن زمان، یک ساختمان جداگانه با سه چهار بخش برای بیماران در نظر گرفته بودند، حالا تنها یک بخش ویژه، به بیماران کرونایی رسیدگی می‌کند. او البته توضیح می‌دهد که نسبت به قبل، شدت بیماری کرونا هم کاهش پیدا کرده‌است، ویروس در برخی از بیماران ضعیف‌تر شده‌است، آن قدر که بیمارستان، آنها را بستری نمی‌کند. درست اتفاقی که برای بیماران امام خمینی(ره) هم افتاده‌است. پرسنل یکی از بیمارستان‌ها می‌گوید: «تا سه هفته پیش، سه بخش طبی، سراتنی و عفونی بخش‌هایی بودند که بیمار کرونایی در آن بستری می‌شد. حالا اما تنها در بخش عفونی بیمارستان، بیمار بستری می‌شود.» در بیمارستان امام خمینی(ره) هم شرایط به روال عادی بازگشته‌است.

آزمایش دیگر رایگان نیست!

صدای فریاد مردی، پرنده‌ها را فراری می‌دهد. از کنار ساختمان عبور می‌کنیم، به انتهای مسیر باریک ساختمان آجری، به محوطه خاکی، جایی که سه کانکس آهنی گذاشته‌اند که می‌رسیم، صدای بیشتر می‌شود. مرد فریاد می‌زند: «پس چرا دکتر حرجی می‌گوید که آزمایش کرونا در بیمارستان‌های دولتی رایگان است؟» پزشک برایش توضیح می‌دهد که حالا یک هفته‌ای شده‌است که برای انجام تست کرونا، باید هزینه پرداخت شود. پیش از این اما همه چیز رایگان بود. حالا اگر کسی، بابت بیمه داشته باشد، ۳۰ تا ۴۰ هزار تومان و اگر هم نداشته باشد، باید ۲۲۰ هزار تومان هزینه پرداخت کند. مرد جوان عصبانی است، داد می‌زند: «چرا اطلاع‌رسانی غلط می‌کنید؟ چرا در ورودی نمی‌نویسید که هیچ چیز رایگان نیست. بیمارم با حال بدش، کلی پله بالا آمده‌است.» راست می‌گوید، پیرمردی، روی نیمکت‌ها نشسته‌است. پیرمرد، صورتش گل انداخته و مدام سرفه خشک می‌کند. مرد جوان چند تا داد دیگر می‌زند و بعد دست بیماراش را می‌گیرد و غرغرکنان کمکش می‌کند تا از جا بلند شود. درست است که بیماران کرونایی در بیمارستان‌های دولتی نباید هزینه‌ای پرداخت کنند، اما مسئول پذیرش که یکی از کانکس‌ها برای اوست، می‌گوید که همه رایگان در این بیمارستان بستری می‌شوند اما در زمان ترخیص ممکن است هزینه‌های اضافی مانند استفاده از خدمات ویژه مثل استفاده از خدمات اکسیژن پرداخت کنند.

بیمارستانی با شرایط امنیتی ویژه

صبح جمعه‌است، برخلاف خیابان‌های خلوت

کاهش ۳/۵ درصدی بستری مبتلایان جدید کرونا در تهران

جامعه

علیرضای، فرمانده عملیات مدیریت بیماری کرونا در کلانشهر تهران با اشاره به کاهش ۳/۵ درصدی بستری مبتلایان جدید کرونا در بیمارستان‌های تهران، بر ضرورت عادی تلقی نشدن شرایط توسط شهروندان تاکید کرد و گفت: احتمالاً پس از شب‌های قدر یعنی ۲۹ دیبهشت طرح ترافیک نیز اجرا خواهد شد.

به گزارش ایرنا، وی گفت: یکشنبه گذشته بالغ بر ۱۹۱ بیمار در بخش‌های عادی و ۶۲ نفر در بخش‌های ویژه به عنوان بیماران جدید با تشخیص سندرم کووید-۱۹ بستری شدند. فرمانده عملیات مدیریت بیماری کرونا افزود: این آمار نسبت به روزهای قبل در زمینه بیماران جدید با شیب ملایمی در حال کاهش است و مجموع بستری‌های جدید ۳/۵ درصد کاهش نشان می‌دهد. وی ادامه داد: در زمینه مراجعان بیمارستانی نسبت به روزهای گذشته تغییر محسوسی نداشته‌یم. در خصوص ترخیص بیماران کرونایی نیز ۳۲۵ بیمار از مجموعه بیمارستان‌های تهران مرخص شده‌اند که نسبت به روزهای اخیر، تعادلی نسبی را در این زمینه نشان می‌دهد.

زالی عنوان کرد: با توجه به شرایط فعلی، حجم بالای ترده‌های درون شهری، افزایش تراکم در روزهای اخیر و بالا رفتن تراکم در بخش‌های مرکزی شهر بیش از گذشته رعایت ملاحظات بهداشتی باید مدنظر قرار گیرد. به گفته‌وی، شهروندان باید طوری رفتار کنند که دچار بحران‌های جدید نشویم. رعایت سختگیرانه پروتکل‌های بهداشتی توسط افراد به‌ویژه در زمان‌های پیک ترده‌های درون شهری در بخش‌های مرکزی شهر که امکان فاصله‌گذاری اجتماعی با چالش‌هایی رو به روست برای حفظ و جلوگیری از آسیب به تعادل نسبی در بخش‌های درمانی ضروری است تا در روزهای آینده به سمت تقلیل موارد ابتلای جدید حرکت کنیم.

مکث

مانند اتفاقی که در آن روز افتاد. یک بعدازظهر سرد زمستانی بود. اسفندماه، آخرین نفس‌هایش را می‌کشید و همه چیز هم خیلی معمولی پیش می‌رفت. سکوت بخش اما به یکباره شکسته شد. دستگاه یکی از بیماران آهنگ همیشگی‌اش را تمام کرد و ساز مرگ را به صدا درآورد. همکارم دودید به طرف بیمار و علائم حیاتی را چک کرد. کد احیا به‌صدا درآمد. تیم احیا دودید به سمت دستگاه تنفسی و شوک. برای نجات بیمار اما ثانیه‌ها هم مهم است. همکارم ماسک را از صورتش برداشت و شروع کرد به احیای بیمار. اول شمرده یک، دو، سه و ماساژ قلبی را شروع کرد. بعد دوباره نبض بیمار را چک کرد و دوباره ماساژ قلبی داد. تنفس مصنوعی اما همیشه، نقش مهمی در احیای قلبی داشته‌است. به خاطر همین، تنفس مصنوعی را شروع کرد تا زمانی که دستگاه آمد و با کمک تیم پزشکی، بیمار برگشت. کار اما از کار گذشته بود. درست مانند رزمنده‌ای که ماسک را به رزمنده دیگری می‌دهد و ربه‌های خودش را درگیر می‌کند. این بار اما ویروس کرونا افتاده بود به ربه پرستاری که برای جان بیمار کرونایی‌اش، دست به کار شده بود. این بار صدای نفس‌های جانباز شیمیایی، در میان صدای سرفه‌های خشن پرستار ازجان گذشته کم شده‌بود.

محمد شریف‌نادر، پرستار

درست شبیه به زمان جنگ تحمیلی بود، زمانی که بسیاری از رزمنده‌ها، در منطقه‌ای که بمب شیمیایی می‌زدند، ماسک را از صورت خودشان برمی‌داشتند و می‌زدند به صورت دوست رزمنده‌شان تا او بیمار نشود. این اتفاق حالا، در روزهای جنگ با ویروس کرونا هم افتاده‌است. این بار خبری از گاز اشک‌آور نبود، این بار با ویروس کرونا سروکار داشتیم. پای دوست رزمنده‌ای هم وسط نبود، حرف سلامتی و نجات جان هموطنان مان در میان بود. کسی که عزیزانش، پشت در بخش مراقب‌های ویژه، با چشمانی گریان، به انتظار نشسته‌اند تا او، روی پا، با نفس‌هایی که راحت بیمارستان پر بود از بیماران کرونایی، نه بخش ما، که همه بخش‌ها.» حالا اما تنها سه بخش مخصوص بیماران کرونایی است. بخش‌هایی